

"Een leven zonder zorgen en vol vertrouwen" in de serie "Gezegend Leven".

Wie is jouw God?

In Mt 6:24 zegt Jezus tegen zijn leerlingen: *"Niemand kan twee heren dienen: of hij heeft een hekel aan de een en is op de ander zeer gesteld, of hij draagt de een op handen en minacht de ander. U kunt God en het geld niet tegelijk dienen."* (GNB) De vraag hierbij voor ons is: wie is jouw God? Is geld jouw god, of is het de Vader van Jezus? Ik denk dat de meesten van ons dan toch wel zullen zeggen dat God hun god is en niet het geld. Jezus maakt het in de rest van dit tekstgedeelte heel praktisch. Weten jullie hoe Hij dat doet?

Vanaf vers 25 is zijn boodschap: Maak je geen zorgen over de dingen van het leven - over dingen als voedsel en kleding. In veel delen van de wereld zijn dat de zorgen van alledag. Wij zijn heel rijk. Bij ons zijn de zorgen opgeschoven: de hypotheekkosten, de energierekening, de zorgkosten, de kosten voor de vakantie en voor de lease-auto.

Wat is dan de boodschap van Jezus in Mt 6:25-34? Ik lees alleen nog voor die bekende uitspraak in vers 33: *"Zoek eerst Gods koninkrijk en zijn gerechtigheid, dan krijgt u al het andere erbij."* (GNB) In de vertaling van de Basis Bijbel staat dat wel mooi vertaald: *"Geef het Koninkrijk van God en het doen van Gods wil de eerste plaats in jullie leven. Dan zal Hij jullie al deze dingen geven."* Kort samengevat is de boodschap van Jezus in dit gedeelte van de Bergrede: Maak je geen zorgen - zoek naar zijn wil - en durf Hem volledig te vertrouwen.

Jezus zegt:

Maak je over de alledaagse dingen geen zorgen.

Richt je op de dingen van God en het doen van zijn wil.

En durf te vertrouwen dat God alle dagelijkse noden rijkelijk zal voorzien.

Mogen we dan wel rijk zijn?

Vraagt God van ons dat we arm moeten zijn? Zegt Jezus niet zoiets in één van zijn zaligsprekingen - *"zalig de armen, want voor hun is het koninkrijk van de hemel"*? Is armoede een voorwaarde om echt ten volle bij God te kunnen horen? Of wil Hij in elk geval dat we sober leven - dat we tevreden zijn met weinig? We denken dan aan het verhaal van de Rijke Jongeling en Jezus die van hem vroeg om alles weg te geven. Of we denken aan de start van de kerk in Handelingen 2, waar mensen alles verkochten om het dan met elkaar te delen. Is dat wat God van ons allemaal vraagt?

In Efeze 1:3 lezen we: *"Laten wij de God en Vader van onze Heer Jezus Christus dank brengen! Want hij heeft ons, in onze verbondenheid met Christus, gezegend met alle geestelijke zegeningen in de hemel."* De boodschap hier en op vele plaatsen in de Bijbel is dat God ons rijk zegenet. Natuurlijk gaat het in deze tekst allereerst om geestelijke zegeningen - en niet in de eerste plaats over een groter huis en een grotere auto. Maar in de Bijbel wordt het duidelijk: God wil graag zegenen en Hij doet dat overvloedig. En dat betrof ook steeds de natuurlijke, materiele omstandigheden van zijn kinderen op aarde. We zien dat in de levens van mannen als Abraham, Jozef, David, Daniel, en zo heel veel anderen. Soms gingen zij door een periode van armoede en gebrek, maar altijd was dat tijdelijk en leidde God hen tot een leven waarin zij ook wat betreft de aardse dingen het heel goed hadden. Denk ook maar aan Job: hij was even alles kwijt - zelfs met Gods instemming - maar werd daarna weer in volle rijkdom hersteld. Dus we hoeven ons als Christenen niet te schamen voor rijkdom. In tegendeel, ook op het vlak van geld en bezit mogen we juist grote zegen van God verwachten. We zoeken zijn Koninkrijk en Hij geeft ons al die dingen bovendien - en Hij geeft nooit karig en of maar net genoeg - God geeft altijd overvloedig!

God zegent altijd overvloedig - allereerst in geestelijk opzicht - maar zeker ook in materieel opzicht. Jezus vraagt van mij om mij allereerst te richten op die geestelijke zegen, maar ook om Hem te vertrouwen voor alle dagelijkse noden.

Wat verwacht God dan van ons als het gaat om geven?

In Romeinen 12:1 zegt Paulus tegen de gelovigen: *"Broeders en zusters, omdat God zo goed voor ons is, roep ik u op, uzelf aan te bieden als een levende en heilige offergave die hij graag aanvaardt. Dat is úw ware eredienst."* (GNB) Laten we maar heel duidelijk zijn: alles is al van God - ons hele leven is nu al van God - alles wat we hebben is van God - de materiele dingen, maar ook onze tijd, onze talenten, ons lichaam, onze inzet, alles! Toen de Christelijke leider Watchman Nee in China in de trein werd gevraagd om een kaartspel mee te spelen, zei hij: dat kan niet, want deze handen zijn niet van mij. Watchman Nee was niet principieel tegen kaartspelen, maar ervaarde van binnen niet Gods instemming in dit geval. En dus deed hij het niet. En had een goed gesprek over God in die trein.

Binnen die waarheid dat alles van God is, geeft Gods Woord het praktische basisprincipe van de eerstelingen en de tienden: het beste van het eerste, ofwel het allerbeste van al onze inkomsten is voor God. God weet dat wij gemakkelijk in vage algemene waarheden verzanden. We zingen dan 'Ik geef mij geheel aan U', maar in de praktijk van het leven heeft het geen praktische uitwerking.

We lazen twee zondagen terug wat hierover staat in Spreuken 3:9-10 - *"Vereer de HEERE met je bezit, dan zullen je schuren gevuld worden met overvloed en je perskuipen overlopen van nieuwe wijn."* Geven is dus een vorm van aanbidding met daarbij de belofte van overvloedige zegen.

**Geef je hele leven - wie jij bent en wat jij hebt als offergave aan God.
Begin dan heel praktisch met de 'eerstelingen' en de 'tienden'.
Als jij Hem zo aanbidt, dan zal Hij jou overvloedig zegenen.**

Maar zo brengen we ons als Christenen toch opnieuw onder een wet?

Pas later is het geven van tienden en de eerstelingen tot wet geworden voor het volk Israel. Net zoals wij in Nederland ook een wet hebben, waarin ondermeer belastingen en zorgverzekering een verplichting zijn. Maar in de Bijbel was dit basisprincipe er al vanaf het eerste bijbelboek. Abel bracht dit in de praktijk en juist daarom was God blij met de offers van Abel. En in het Nieuwe Testament lezen we dat de eerste Christenen deze principes ook in de praktijk brachten.

Jezus zegt in Matteus 5 iets heel belangrijks over hoe wij om mogen gaan met de Wet van Mozes. Hij zij tegen zijn Joodse leerlingen dat het niet zijn bedoeling was om deze wet te ontbinden, of tegen te spreken of af te schaffen. Hij zegt dan in Matteus 5:20 het volgende: *"Ik zeg u: als uw gerechtigheid niet boven die van de schriftgeleerden en Farizeeën uitgaat, zult u het hemelse koninkrijk zeker niet binnenkomen."* De schriftgeleerden pasten tot op 5 cijfers achter de komma het principe van de tienden toe. Precies en nauwkeurig naar de letter van de wet. Jezus zegt: zorg dat jullie goedheid veel verder gaat dan dat. En dan zijn er Christenen die zeggen: ik sta niet meer onder de wet - halleluja - en vervolgens geven zij gemiddeld 1% van hun inkomen aan Gods werk! Dat is niet wat Jezus voor ogen had voor zijn discipelen.

In het boek van Robert Morris vertelt hij over het avontuur van leven van giften toen hij en zijn vrouw nog jong waren en rondtrokken als evangelisten. Ze leerden God te vertrouwen - door Hem

veel te ontvangen, maar door Hem geleid ook veel te geven. Toen zij terugkeken op een periode van ongeveer anderhalf jaar deden zij een bijzondere ontdekking. Ze hadden nu meer te besteden terwijl ze nu 70% van hun inkomsten weggaven, dan toen zij 10% van hun inkomen weggaven. Ze leefden ruimer nu van 30% van hun geld, dan voorheen van 90% van hun inkomsten. Zou God iets daarvan nog steeds willen: dat Hij ons inkomen kan verdubbelen, terwijl wij 20% of meer geven in plaats van de minimale 10%? Wat een wonderlijke en feestelijke wereld zou dat zijn!

Ik las in mijn jonge jaren het boek van de WEC zending. Studenten van de WEC bijbelschool werden als zendelingen uitgezonden en leefden van giften. Zij mochten hun financiële noden niet bekend maken bij mensen, maar helemaal op God vertrouwen. En dat ging goed! Er was een bestuurslid van deze school die graag elke zending maandelijks financieel wilde steunen. Maar zoveel werden uitgezonden. En na verloop van jaren gaf deze man 100% van al zijn inkomsten weg. Hij had een goedlopend bedrijf en toch kreeg hij altijd weer voldoende giften om zelf van te leven. Hoe is dat mogelijk? Wie geeft nu een gift aan iemand met een goedlopend bedrijf? Zo is God.

Misschien maken bovengenoemde voorbeelden iets duidelijk over wat Jezus bedoelt met 'grotere gerechtigheid dan die van de schriftgeleerden'. Wij noemen de collecte wel eens een 'offergave'. Maar in de Bijbel is er pas sprake van een offergave, wanneer het meer is dan de vereiste eerstelingen en tienden. Zo ook voor ons. Als we nu en dan iets van wat over is in de collecte stoppen, dan is dat minder dan wat de schriftgeleerden deden. Als we precies en regelmatig onze tienden geven, dan is dat precies gelijk aan wat de schriftgeleerden deden. Als wij God aanbidden met alles wat we hebben - niet alleen ons geld - en met Hem het avontuur van geloofsvertrouwen aangaan - dan begint het leven wat Jezus bedoelt - en daar is geef wet voor nodig.

**God bedoelt voor ons niet een geven uit verplichting.
Hij bedoelt een geven als aanbidding en vol vertrouwen.
Een avontuur van bovennatuurlijk geven en ontvangen.
Dat is het gezegende leven dat God voor ons bedoelt.**

Rentmeesterschap: zorgen voor Gods bruid en voor Gods schepping

In het boek van Morris staat een mooi verhaal - lijkend op de gelijkenissen van Jezus. Er is een zeer rijke man met heel veel land en heel veel bezit. Deze man moest een lange reis maken van vele jaren afwezigheid. Hij stelde tien rentmeesters aan over tien delen van zijn bezit. Hij vertelde hen dat ze elke maand een vast groot bedrag als loon zouden ontvangen. Maar er was daarbij een voorwaarde. Zij moesten elke maand een tiende deel daarvan aan zijn vrouw geven, waarmee zij haar hele huis en huishouden zou kunnen bekostigen. De rest van het geld konden zij naar eigen oordeel besteden. Stel je voor dat deze rijke man na jaren terugkomt en zij hadden zich niet aan deze voorwaarde gehouden? In de Bijbel wordt de gemeente vergeleken met de bruid van Christus. Als wij ons aan het eind van ons leven verantwoorden voor ons leven, dan zal daar ook de vraag zijn van God: wat heb je gedaan voor mijn vrouw - en van Jezus: wat gedaan voor mijn bruid?

In het boek Maleachi, het allerlaatste boek van het Oude Testament lezen we over zo'n situatie. Het gaat over het Joodse volk dat na vele jaren van ballingschap weer terug was in Jeruzalem en in Judea. Daar hadden zij allereerst de tempel hersteld onder leiding van Ezra. Daarna ook de muren en de poorten in de tijd van Nehemia. En nu waren zij bezig met hun eigen huizen. En wat gebeurde er: ze stopten met het geven aan de tempel. De profeet van Maleachi waarschuwt hier krachtig tegen en noemt dit het bestelen van God. We lezen in Mal 3:9-12 het volgende: *"Jullie bestelen mij, van hoog tot laag. Daarom worden jullie vervloekt. Breng de gaven, voor mij bestemd, naar de voorraadkamers in de tempel. Dan is er weer voldoende voedsel in mijn huis. Probeer het maar eens, dan zul je zien dat ik de luiken van de hemel zal openen. Ik zal het overvloedig laten regenen.*

Ik zal de sprinkhanen verjagen, zodat ze de oogst niet meer vernielen. De wijnstok zal volop vrucht dragen. Alle volken zullen jullie benijden, want het is goed wonen in jullie land." (GNB) De profeet zegt hier twee dingen: als je stopt met geven, dan doe je God tekort. En: als je weer gaat geven in vertrouwen op die God, dan zal Hij jou overvloedig zegenen.

**God geeft ons het vertrouwen over 90% van ons inkomen.
De eerstelingen en de tienden ziet Hij als dat wat Hem toekomt.
Hij wil dat we daarmee zorgen voor zijn bruid en zijn schepping.
Daaraan verbindt Hij de belofte van een geopende hemel.**

Gezegend Leven is vrijkomen uit de zorgen financiële krapte en tekort

Het onderwerp geld en geven heeft dus alles te maken met gezegend leven. Ik moet denken aan dat jonge gezin in Alkmaar. Zij hadden een mooi huis en een goede auto. Dat was ruim voldoende voor hun kleine gezin met twee kinderen. Ze werkte beiden. Dat was voor haar eigenlijk wat te zwaar, want de zorg voor de kleine kinderen komt bij tweeverdieners in de praktijk toch vaak wat meer bij de moeder terecht. Ze hadden muzikale talenten en hij was een echte aanbidder. Maar daar was doorgaans niet zoveel tijd voor. Toen gingen zij verhuizen. Naar een grote huis. En daar hoorde ook een grotere auto bij. Dat betekende dat zij beiden echt fulltime moesten werken en dat zij dat als moeder zeker niet kon minderen. Gelukkig wogen de hogere inkomsten nog net op tegen de extra kosten voor de opvang van de kinderen. Maar tijd voor de gemeente hadden zij niet. En ruimte om meer te geven ook niet. Want de vaste lasten waren naar verhouding zo sterk gestegen. Zij zaten in de gevangenis van het dagelijkse leven. Veel geven konden zijn niet - noch van hun geld - noch van hun tijd en hun talenten. Ik was daar verdrietig over. Maar ik kon er niets van zeggen, want het was hun leven. Wat als zij tevreden zouden zijn geweest met dat toch al heel goede huis? Als zij allebei een dag in de week minder waren gaan werken? Dan hadden zij voldoende gehad om ruim te kunnen geven - zoveel in financiën (aan kerk en goede doelen) als in tijd (in aanbidding en door tijd en aandacht voor mensen). Ik weet dat Ronald en Els dat zo doen: beiden een baan, maar een dag in de week allebei vrij - ruimhartig gevend en tijd voor een kliederkerk! Dat maakt mij blij.

Natuurlijk is er niets mis met groter wonen of een mooiere auto. Ook is er niets mis met allebei werken. En kinderopvang is soms juist goed voor de kleintjes. Waar het mij om gaat is de gevangenis van steeds maar meer en toch de ervaring van minder - maar daarbij ook nog de stress en veel meer zorgen. En is dat niet wat Jezus bedoelde met die andere god die is gaan heersen: de afgod van geld en stress en zorgen? Wat vraagt God van ons om uit die gevangenis te geraken?

Die gevangenis is er ook een beetje als het gaat om de gemeente als geheel. Ik heb de oudsten laten weten dat ik teveel op mijn bordje heb. Er is echt iemand nodig op kantoor. Maar goede vrijwillige krachten zijn er niet. Dat geldt voor veel meer taken in de gemeente. Nicoline is druk, maar geeft wel heel veel aan de kinderen. En zo Malon bij de tieners. Wat zou het geweldig zijn als we mensen financieel vrij kunnen stellen om een dag in de week betaald te worden: op kantoor, voor onze kinderen, om missionaire projecten op te zetten, om jonge leiders te coachen. Dat kon vroeger met vrijwilligers. Maar vooral als het gaat om voortrekkers, dan lukt dat niet meer. De mensen zijn te druk. Maar de inkomens zijn gestegen. Dus dan wellicht met behulp van meer giften mensen vrij stellen voor deze voortrekkerstaken? Laten we eens uitgaan van iemand voor 1 dag in de week op kantoor, 1 dag in de week voor onze kinderen, en 1 dag in de week missionair. Dat zou ons ongeveer 2500 per maand kosten. Als 25 inkomens in onze gemeente 100 euro per maand aan tienden geven, dan zijn die kosten gedekt. Of als 50 inkomens 50 euro meer per maand geven dan nu het geval is, dan zijn deze kosten ook gedekt. Het zijn geen onmogelijke bedragen. Nu is er wat betreft onze financiën altijd precies genoeg. In 2018 gedaalde inkomsten, maar ook minder uitgaven. We zijn zuinig en het lukt precies. Waarom zou God ons meer moeten geven? Waarom

zouden gemeenteleden meer moeten geven? Het past toch precies? Maar het is wel een situatie zonder groei en met overbelaste gemeenteleiders. Met te kort aan vrijwilligers en een gemeente waar we de boel net aan draaiende kunnen houden. Dat is niet wat God bedoelt. Dat is een leven van karigheid en financiële krapte. Terwijl Hij een gezegend leven bedoelt - een leven van geven en ontvangen - een leven vol avontuur en vertrouwen. Zullen we dat tot ons doel gaan maken?

Heel praktisch zegt God:

- 1. Ga geven en begin met de principes van de eerstelingen en de tienden.**
- 2. Dat gaat niet allen over geld, maar ook jouw tijd, energie en talenten.**
- 3. Wees een goede rentmeester over Gods Gemeente en Gods schepping.**

Misschien vraagt God van jou om je leven anders in te delen.

Misschien vraagt God van jou om je financiën anders te besteden.

Misschien vraagt God van jou om Hem meer te vertrouwen en niet meer bezorgd te zijn.

Misschien betekent het tevreden zijn met minder, maar wellicht verbaast Hij jou met veel meer.

Vandaag is er avondmaal en ook onze maandcollecte. Dit is doorgaans op dezelfde zondag. Maar dan zorgden we er angstvallig wel voor die twee niet met elkaar te verwarren. Eens plaatste ik de schaal op de avondmaaltafel. Dat vonden anderen ongepast: alsof je moet betalen voor deelname aan het avondmaal! God geeft ons en Hij geeft om niets. Daar hoeven wij niets tegenover stellen. Geen goede werken als het gaat om zijn genade. Dat is helemaal waar. Maar er is ook iets anders waar: Wij geven omdat Hij ons heeft gegeven (net zoals wij vergeven omdat Hij ons heeft vergeven) - en als wij geven, gaat Hij meer geven (Hij geeft altijd meer dan wij geven). De verlossing en vergeving is gratis - door het offer van de Heer Jezus. Dat is genade. De zegen echter is verbonden met onze gehoorzaamheid, onze aanbidding, ons geven vanuit vertrouwen op Hem.

Onder alle stoelen ligt deze keer een machtigingskaart. Kan iedereen één voor zich nemen. Met deze kaart kun je een eenmalige collectegift geven. Dat is geweldig. Maar ik vraag deze keer iets anders van je. Neem een moment van gebed om God te vragen wat Hij van je vraagt. Mogelijk is dat om vanaf nu maandelijks te geven of om je maandelijks overboeking te verhogen. Dat kun je doen met deze machtiging. Maar je kunt het ook doen als een toezegging. Schrijf dat dan ook op. Dat zal onze penningmeester geweldig vinden. Ik heb dat ook gedaan. Ik heb sinds kort onze maandelijks gift aan de gemeente verdubbeld. Dat doe ik via een opdracht in online bankieren. Dat vindt ik prettiger dan door het afgeven van een automatische incasso. Maar ik heb het wel op de kaart opgeschreven. Dan weet de penningmeester en dat weet de gemeenteleiding waar zij op kunnen rekenen. Je kunt ook andere dingen op de kaart schrijven: wat je gaat doen met je tijd - wat je gaat geven aan andere doelen - misschien een zendeling uit onze gemeente. Laten we allemaal iets opschrijven. Kan ook zijn dat je nog eens bevestigt wat je nu al doet - en dat je dit met volle instemming van God blijft doen. Neem die kaart dan mee als je zo naar voren komt voor het avondmaal. Leg de kaart dan op de schaal als een daad van aanbidding. En ontvang dan van de allergrootste gever - de God van hemel en aarde - de Vader van onze Heer Jezus - van Jezus Zelf die zijn leven heeft gegeven. Zoals Hij alles gaf, zo mogen wij ook alles geven als onze dank en aanbidding voor Hem. Misschien wil je er eerst nog over nadenken. Neem de kaart dan mee - bespreek het met je partner als die er is - en neem de kaart de volgende zondag mee.

Ik hoop dat jullie mij niet kwalijk nemen te preken over geld en geven aan onze gemeente. Ik ben nu vier jaar voorganger van deze gemeente en heb nog nooit op deze manier over geld gesproken. Waarom nu wel? Niet omdat er financiële zorgen of problemen zijn. Niet omdat we plannen hebben die veel geld kosten. Wel omdat God ons visie geeft en verlangen voor de toekomst, waarbij we afhankelijk zijn van zijn zegen. En ik weet ergens heel zeker weet dat van al die dingen niets terecht zal komen als wij niet eerst onze zaakjes op orde hebben en zelf gaan geven zoals Hij ons dat leert.